

ŚWIADKOWIE JEHOWY W POLSCE

BIURO ODDZIAŁU

05-830 Nadarzyn, ul. Warszawska 14 • tel. +48 22 739 16 00

1 lutego 2018

DO WSZYSTKICH GRON STARSZYCH

Dotyczy: głoszenia w miejscach publicznych

Spis treści	
	Akapity
Wybór odpowiednich miejsc	2, 3
Pozwolenia i ubezpieczenia	4, 5
Wyposażenie do świadczenia w miejscach publicznych	6, 7
Ustalenie, kto może brać udział.....	8, 9
Zapewnianie praktycznego szkolenia	10, 11
Ekspozycja literatury	12
Używanie urządzeń elektronicznych	13
Specjalne świadczenie publiczne na terenach wielkomiejskich	14
Szkoły i wyższe uczelnie	15
Domy opieki i domy starców.....	16
Głoszenie w portach	17

Droży Bracia!

1. Niniejszy list zastępuje list do wszystkich grom starszych z 14 października 2016 roku dotyczący głoszenia w miejscach publicznych. Został on dodany do akt zboru i będzie uwzględniony w *Skorowidzu do listów dla grom starszych* (S-22). Akapit 8 zawiera uaktualnione wskazówki dotyczące tego, kto może brać udział w świadczeniu publicznym. Akapit 10 nawiązuje do nowego dokumentu „Wskazówki dotyczące świadczenia publicznego” (S-148).

2. **Wybór odpowiednich miejsc.** Po skonsultowaniu się z pozostałymi starszymi zborowy komitet służby dokona wyboru konkretnych miejsc, w których będzie organizowane świadczenie publiczne. W pierwszej kolejności należy wziąć pod uwagę dobrze widoczne miejsca, gdzie jest dużo przechodniów oraz gdzie działalności nie będą utrudniać żadne miejscowe przepisy. Możliwe lokalizacje to węzły komunikacyjne, place, parki, ruchliwe chodniki, centra handlowe, osiedla akademickie, lotniska oraz miejsca różnych dorocznych imprez. (Zob. również „Nowe postanowienia dotyczące świadczenia publicznego” w *Naszej Służbie Królestwa* z lipca 2013 roku, strony 4-6). Jeśli starsi dowiedzą się o możliwości ustawienia stanowiska z literaturą na dużej imprezie, na przykład na krajowych lub międzynarodowych targach książki, powinni skontaktować się z Działem Służby, by otrzymać dodatkowe wskazówki.

3. Wybrane lokalizacje muszą się znajdować na terenie zboru. W sytuacji, gdy tereny zborów posługujących się różnymi językami się pokrywają, nadzorcy służby powinni się ze sobą konsultować, by osiągnąć najlepszy efekt, a przechodnie czy pracujący w danej okolicy ludzie nie czuli się przytłoczeni.

4. **Pozwolenia i ubezpieczenia.** Ustawienie stanowiska z literaturą w niektórych miejscach publicznych może wymagać uzyskania pozwolenia od kierownictwa obiektu lub władz świeckich.

Nadzorca służby lub ktoś wyznaczony przez grono starszych powinien ustalić, jakie są wymagania prawne w zakresie pozwoleń i ubezpieczeń. Wszelkie prośby o zgodę na użycie przenośnego wózka albo ustawienie stolika lub stoiska z literaturą muszą być kierowane w imieniu indywidualnego głosiciela, a nie zboru, korporacji prawnej, którą posługuje się organizacja, czy ogólnie „Świadków Jehowy”. Jeśli do uzyskania zgody na wykorzystanie danego miejsca potrzebne jest wniesienie niewielkiej opłaty manipulacyjnej, koszt tej opłaty pokryje głosiciel, a nie zbor. Głosiciele powinni starannie zapoznać się z warunkami wykorzystania danego miejsca, by wiedzieć, jaką biorą na siebie odpowiedzialność cywilną. Głosiciele, którzy występują z prośbą o możliwość prezentowania literatury w takich miejscach, czynią to z własnej inicjatywy w ramach swojej osobistej służby kaznodziejskiej.

5. Czasami po otrzymaniu wyjaśnienia co do ochotniczego i niekomercyjnego charakteru naszej biblijnej działalności edukacyjnej administracja lub kierownictwo obiektu rezygnują z egzekwowania wymagań związanych z ubezpieczeniem. Każde spotkanie z kierownictwem danego obiektu powinno mieć charakter nieoficjalny — przypominać rozmowę sąsiadów mieszkających w tej samej okolicy, a nie negocjacje dotyczące praw i obowiązków. Jeśli spotkanie zakończy się niepomyślnie lub kierownictwo zażąda wygórowanych opłat, grono starszych powinno poszukać na terenie zboru innych miejsc, w których można będzie skutecznie zorganizować świadczenie publiczne.

6. Wyposażenie do świadczenia w miejscach publicznych. Zborowy komitet służby ustali, z jakiego wyposażenia (w tym plakatów) będzie się korzystać i gdzie będzie ono przechowywane. Należy używać tylko plakaty przygotowane przez Biuro Oddziału. Byłoby dobrze, by w miejscach, w których organizowane jest świadczenie publiczne, regularnie i o różnych porach w trakcie miesiąca były eksponowane plakaty kierujące uwagę na prowadzone przez nas kursy biblijne. Plakaty te można prezentować na przemian z plakatami kierującymi uwagę na czasopisma lub poruszającymi inne tematy.

7. Wyposażenie do świadczenia w miejscach publicznych można zamawiać tak samo jak publikacje. Dokument „Wyposażenie do świadczenia w miejscach publicznych” (S-80) zawiera zdjęcia oraz opisy standardowych wózków, stojaków, stolików i stoisk. Sprzęt ten będzie własnością zboru. Należy kierować się rozsługą, by zamawiać tylko takie wyposażenie, z jakiego przeszkoleni głosiciele zrobią dobry użytek i które zbor wesprze finansowo. Zbor można poinformować, że koszty wyposażenia do świadczenia publicznego będą pokryte z ich datków na ogólnościową działalność.

8. Ustalanie, kto może brać udział. Zborowy komitet służby wybierze wykwalifikowanych ochrzczonych głosicieli do udziału w tej formie służby. Wybrani głosiciele powinni być znani z tego, że wyglądają i zachowują się godnie. Ubiór i wygląd zewnętrzny musi być stosowny, porządny i skromny. Wybrane osoby powinny się odznaczać rozsługą oraz gotowością do świadczenia w różnych miejscach publicznych, umieć zachowywać dobre stosunki z innymi, poważnie traktować powierzone im zadanie i chętnie współpracować z gronem starszych. Jeśli do świadczenia publicznego zatwierdzono rodzica, może mu towarzyszyć jego dobrze wychowane dziecko. Komitet służby powinien kierować się rozsługą przy decydowaniu, czy dojrzałego ochrzczonego nieletniego głosiciela można zatwierdzić do uczestniczenia w świadczeniu publicznym.

9. Jeśli to możliwe i praktyczne, nadzorca służby lub ktoś wyznaczony przez grono starszych powinien przygotowywać grafik działalności w dni robocze i weekendy dla każdego wybranego miejsca. Korzystne jest organizowanie świadczenia w tym samym miejscu, w te same dni i w tych

samych godzinach. Dzięki temu służba publiczna będzie łatwo rozpoznawana jako stały element działalności prowadzonej przez nas w danej okolicy.

10. Zapewnianie praktycznego szkolenia. Nadzorca służby lub inny brat wyznaczony przez grono starszych zapewni wstępne szkolenie dla nadzorców grup służby, ich zastępców i głosicieli wybranych do tej formy świadczenia. Szkolenie powinno być oparte na „Wskazówkach dotyczących świadczenia publicznego” (S-148), a kopię tego dokumentu powinien otrzymać każdy uczestnik tej formy służby. Nadzorca grupy i jego zastępcą będą nadzorować służbę głosicieli i ich wspierać, a w razie potrzeby nadzorca grupy wraz z nadzorcą służby będą przypominać wskazówki.

11. Głosiciele powinni jak najczęściej zwracać uwagę na serwis internetowy jw.org i powinni być przeszkoleni, jak prezentować jego zalety. Na przykład ci, którzy nie są skłonni z nami rozmawiać lub przyjąć literatury, mogą być chętni zapoznać się z naszą stroną internetową (*km* 12/12 5, 6). Głosiciele powinni wiedzieć, jak pomóc zainteresowanemu odnaleźć w serwisie jw.org materiały w jego języku, w tym również filmy w języku migowym dla osób niesłyszących i nagrania audio dla osób niewidomych.

12. Ekspozycja literatury. Nadzorca służby zadecyduje o ilości wystawianej literatury, biorąc pod uwagę miejscowe warunki i stopień zainteresowania przechodniów. Należy się kierować rozeznanie, by literatura nie była źle wykorzystywana lub marnowana (*km* 12/11 2). Stanowisko i literatura powinno być czyste i schludne. Doświadczenie pokazuje, że najlepiej jest eksponować literaturę w sposób prosty, przykuwający uwagę przechodniów. Na wielu terenach stosowne jest eksponowanie tych traktatów, broszur, czasopism i książek, które poruszają interesujące ludzi zagadnienia. Podczas corocznych kampanii zapraszania na Pamiątkę lub kongres można posługiwać się specjalnie przygotowanymi plakatami i rozpowszechniać zaproszenia. Można mieć przy sobie czasopisma i literaturę w spotykanych w okolicy językach. Jeśli potrzebna jest większa ilość literatury niż można zamówić za pośrednictwem serwisu jw.org, należy się skontaktować z Działem Literatury. Chociaż nie powinno się eksponować Biblii, można mieć przy sobie kilka egzemplarzy dla osób, które o nią poproszą lub okażą szczere zainteresowanie prawdą. Ponadto należy mieć pod ręką niewielki zapas broszury *Wróć do Jehowy* (choć nie należy jej eksponować) z myślą o napotkanych nieczynnych głosicielach.

13. Używanie urządzeń elektronicznych. Jeśli jest to praktyczne, na stoliku lub stoisku z literaturą można umieścić płaski ekran podłączony do przenośnego urządzenia elektronicznego. Monitor można wykorzystać do prezentowania przygotowanych plakatów, zalet serwisu jw.org lub do odtwarzania krótkich filmów, na przykład *Dlaczego warto studiować Biblię?*

14. Specjalne świadczenie publiczne na terenach wielkomiejskich. Jeśli w okolicy zorganizowano takie świadczenie, nadzorcy obwodów udzielą dodatkowych wskazówek, by wszyscy mogli ze sobą współpracować zgodnie i w sposób uporządkowany (*km* 7/13 4-6).

15. Szkoły i wyższe uczelnie. Przed ustawieniem stanowiska z literaturą na terenie szkoły lub uczelni zwykle lepiej jest zwrócić się z prośbą o zgodę do dyrektora, kierownika, rektora lub dziekana. Osoby, które będą składały takie wizyty, powinny otwarcie powiedzieć, że są Świadcami Jehowy. Wielu nauczycieli i wykładowców chętnie przyjmuje i wykorzystuje nasze czasopisma, literaturę, filmy oraz materiały internetowe, ponieważ zaprezentowano im ich wartość edukacyjną (*g* 1/09 32; *g* 8/07 32). Nadzorca służby może przeszkolić odpowiednio wykwalifikowanych głosicieli do odwiedzania szkół i wyższych uczelni.

16. **Domy opieki i domy starców.** Niektórzy głosiciele z powodzeniem docierają do osób w podeszłym wieku, dzięki zwróceniu się do kierownika domu opieki lub osoby odpowiedzialnej za organizowanie zajęć dla osób przebywających w danym obiekcie. Mogą zaoferować ochotniczo swój czas, by pokrzepiać zainteresowanych pensjonariuszy, których cieszyłoby czytanie Biblii i omawianie historii biblijnych. Można wyjaśnić, że ochotnicy ze zboru z przyjemnością będą czytali oparte na Biblii materiały, prowadzili bezpłatne cotygodniowe studium biblijne lub wyświetlali filmy o tematyce biblijnej każdemu, kto będzie miał życzenie w tym uczestniczyć. Często do prowadzonego studium przyłącza się personel, wolontariusze, członkowie rodzin pensjonariuszy i inni goście. Nadzorca służby może przeszkolić odpowiednio wykwalifikowanych głosicieli do składania takich wizyt (*km 6/14 2-4*).

17. **Głoszenie w portach.** Głoszenie w portach jest wyspecjalizowaną formą służby, która wymaga otrzymania osobnych wskazówek z Biura Oddziału. Jeśli na terenie Waszego zboru jest duży port, a nie otrzymaliście jeszcze w tej sprawie wskazówek z Biura Oddziału, napiszcie do Działu Służby, podając nazwę, lokalizację i wielkość portu. Jeśli zorganizowaliście już głoszenie w porcie, ale nie kontaktowaliście się w tej sprawie z Działem Służby, prosimy to uczynić, by wyjaśnić, w którym porcie odbywa się ta działalność i co udało się zrobić.

18. Jesteśmy przekonani, że Jehowa pobłogosławi Wasze wysiłki mające na celu dotarcie z dobrą nowiną do szczerych osób (Kazn. 11:6; 1 Kor. 3:6-9). Przesyłamy Wam serdeczne chrześcijańskie pozdrowienia.

Wasi bracia
*Biuro Oddziału,
Świadkowie Jehowy w Polsce*

Kopia dla: nadzorców obwodów